Striden stod for 30 Aar siden om to Spørgsmaal, om, hvorvidt man skulde gaa til en Udvidelse af Havnen mod Nord eller mod Syd, og Nordhavnen seirede. Sagen var den, at man ønskede en Opdæmning mod Øst for at beskytte Havnen mod de østlige Vindes Indflydelse, og et Etablissement derude for Skibsbygning, det blev Refshaleøens Opdæmning, men det var ligesaa vist, at man paa samme Tid havde den Tanke at lægge Frihavnen paa den anden Side op imod Kalkbrænderiet. Det kan vel være, at denne Tanke kunde have sin Berettigelse. Jeg tror, at det vilde have været nok saa godt for Kjøbenhavns Vedkommende, hvis Inderrheden var bleven holdt i sin hele fulde Størrelse saaledes, at der var større Plads til at vende og dreie for alle de større og mindre Dampere, der ville ankre i den, og som muligvis ville losse Noget af deres Last. Man er gaaet Inderrheden meget for nær, og nu ser jeg tydelig, at Hensigten med Anlæget er at gjøre Inderrheden til en Slags ydre Havn, ved først at lægge en Dok i Inderrheden og saa aflukke den med en Bølgebryder fra den øvrige Del af Øresundet. Jeg tror ikke at det er nogen ganske heldig Tanke, og jeg skal strax forklare hvorfor. Tanken om en Frihavn er som sagt 30 Aar gammel, nu tror jeg, at det er blevet en Nødvendighed, at den kommer, og jeg stemmer derfor for Udkastet og dets videre Fremme om end ikke med den samme Begeistring som den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Matzen); thi jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt den vil betale sig. — De Bemærkninger, som den ærede 7de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (H. Hansen) gjorde om Pakhusenes ringe Værdi i Kjøbenhavn, ere fuldkommen berettigede, det kan jeg af en 30-aarig Erfaring fuldstændig bekræfte. Man kan jo ikke forudsige, hvor megen Søgning denne Frihavn vil faae, og man maa altsaa være beredt paa at offre Noget derpaa, og det navnlig af to Grunde. For det Første er jo den tydske Nordsøkanal nu under Arbeide og bliver vel ogsaa om nogle faa Aar færdig, og medens dens Hovedhensigt er at aabne en nem Forbindelse, og dens Bihensigt i alt Fald den, at lukke Verdenshandelen ude fra Nord, fra Kjøbenhavn, Øresund og Kattegat, er det dog muligt, at det Sidste vil kunne øve nogen Indflydelse paa os, skjøndt jeg haaber, at Kanalens Hovedbestemmelse, nemlig, om jeg saa maa sige, som Orlogskanal, vil gjøre den saa dyr at befare for Koffardiskibe, at i det Mindste i den gode Aarstid de fleste af dem ville foretrække Veien om Skagen. Men i alt Fald bør vi gjøre, hvad vi kunne, for at møde den, som det synes, kommende Fare, og vi bør gjøre Kjøbenhavn saa yndelig og behagelig at komme til for fremmede Skibe som muligt. Derfor billiger jeg ogsaa fuldstændig, at den høitærede Indenrigsminister agter at ophæve Havneafgiften og yde Statens Hjælp til at faae en Frihavn bragt i Stand. Dermed tænker jeg ligesom nogle ærede andre Talere hovedsagentlig paa en Fridok; thi en Industrihavn, som jeg ikke veed hvad skal være til, tror jeg ikke rigtig paa. Jeg har ikke Noget imod, at man afsætter større eller mindre Jordstykker, saa kan man jo senere hen udvide, hvis det skal behøves; men jeg skulde beklage, om man gjorde noget Videre ud deraf; thi jeg har ikke nogen stor Tro til, at det bliver til Noget med en Industrihavn, hvorimod jeg nok kunde ønske en Fridok. Det er navnlig af den Grund, at Malmøboerne nu ogsaa tænke paa at lave en Fridok, og ogsaa synes at ville faae den. Men Kjøbenhavn kan jo ikke være bekjendt at vige for Malmø paa dette Punkt, ligesom vi jo ogsaa have taget os meget op paa denne Side af Sundet med Hensyn til Skibsbygningen, efter at Koftums mekaniske Værksteder ere komne i Malmø. Ganske vist kunne vi ikke haabe at skabe et saa stort Havneareal eller gjøre dette saa bekvemt, som de kunne det paa den anden Side af Sundet, men til Gjengjæld ligger Kjøbenhavn saa ved den bedst befarede Del af Sundet, nemlig ved Drogden, som det jo har viist sig, at Beliggenheden ved Flinterenden ikke kan konkurrere med; men hvis vi ville ønske at bevare denne Overlegenhed, maa Kjøbenhavn have sin Fridok. Det er Hovedgrunden til, at jeg stemmer for Fridokken. — Jeg beklager meget, at man, saaledes som det synes at fremgaa af det Kort, der ledsager Udkastet, tager lovlig meget bort af Inderrheden og noget Mere, end det forekommer mig er sundt. Jeg tror, at den maa kunne trækkes noget længere baade mod Nord og mod Vest; men det skal jeg ganske overlade til de Sagkyndige at afgjøre uden at indlade mig videre derpaa; men hvad jeg protesterer imod, det er, at der lægges en Bølgebryder mod Nord. Den vil nemlig spærre Isen inde i Kjøbenhavns Havn; mod Øst kan den ikke længere komme, der er der spærret af, og det lader sig ogsaa forsvare; thi Østenvinden har jo været en Svøbe for Inderrheden, men spærrer man nu Isen mod Nord, kan den ikke længere komme den Vei, og mod Syd kan den jo heller ikke komme. Det vil ogsaa blive endnu værre i en anden Henseende. Trods al den Visdom, der i sin Tid var tilstede, da Udkastet blev gjort til den store Havneplan, som